

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

Sententie van 27.10.2016

Inzake **TAA/Sto/0270 /2016**

Meester **X**
Advocaat bij de balie van ...,
Kantoorhoudend te ...;

I. DE PROCEDURE

De voorzitter van de tuchtraad heeft Mr. X bij aangetekend schrijven van 02.09.2016 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, kamer 2, op de zitting van donderdag 29.09.2016 te 14 uur.

Mr. X was aanwezig en werd bijgestaan door Mr. Y.

De tuchtraad heeft de zaak behandeld met open deuren.

Pro-Stafhouder Z van de balie te ... werd gehoord in zijn verslag.

Mr. Y pleitte voor mr. X en legde besluiten en een bundel met 21 stukken neer. Mr. X kreeg het laatste woord.

De uitspraak gebeurt met open deuren.

II. TENLASTELEGGING

Mr. X werd opgeroepen om haar verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die haar ten laste worden gelegd :

“art. 456 Ger.W., met name:

“De beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep ten grondslag liggen.”;

art. 429 Ger.W., met name:

“Ik zweer getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de grondwet en aan de wetten van het Belgische volk, dat ik niet zal afwijken van de eerbied aan het gerecht en de openbare overheid verschuldigd, en geen zaak zal aanraden of verdedigen die ik naar eer en geweten niet geloof rechtvaardig te zijn.”

en vervolgens op art. I.1.1 van de codex deontologie voor advocaten, met name:

“De advocaat oefent zijn beroep op deskundige wijze uit met eerbiediging van het beroepsgeheim, van de essentiële plichten van onafhankelijkheid en partijdigheid, en met het vermijden van belangenconflicten. Hij eerbiedigt de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep ten grondslag liggen.”

De grondslag voor het opstarten van het dossier:

In toepassing van artikel 456 laatste lid Ger.W. heeft de Tuchtraad van beroep voor advocaten, op verzoek van de stafhouder van de balie ..., stafhouder Q, het dossier overgemaakt aan de Tuchtraad voor advocaten van het rechtsgebied Antwerpen.

De Tuchtraad voor advocaten, bij monde van haar voorzitter stafhouder Joseph Rowies, heeft vervolgens het dossier bezorgd aan mijn ambt als stafhouder van de balie ... teneinde tuchtrechtelijk het dossier over te nemen.

Mr. X maakte het voorwerp uit van een gerechtelijk onderzoek, gevoerd door raadsheer M, kamervoorzitter-onderzoeksrechter bij het Hof van beroep te ....

Dit strafonderzoek werd zonder gevolg geklasseerd door het ambt van het Parket-generaal bij het Hof van beroep te ... op 5 mei 2015.

In het kader van voornoemd gerechtelijk onderzoek werd Mr. X verhoord door het CDBC – Financiële Fraude.

Tijdens het verhoor van Mr. X en haar confrontatie heeft Mr. X bekend dat zij, in het kader van de behandeling van verschillende dossiers voor de heer B, o.a. op 28 september 2011, gesproken heeft met mevrouw I, alwaar Mr. X allusie maakte op een som van 10.000 euro, waarbij Mr. X uitdrukkelijk heeft bekend minstens de schijn te hebben gewekt dat dit bedrag moest betaald worden om magistraten om te kopen.

Tijdens de verhoren en confrontaties heeft Mr. X betrokkenen in de waan gelaten dat magistraten omkoopbaar zijn en dat zij als advocaat hiertoe kon bijdragen, waarbij een betaling van 10.000 euro vooropgesteld werd.

Mr. X beweerde dat dit enkel door haar werd verricht om haar ereloon te kunnen recupereren.

Mr. X stelt ondermeer tijdens haar verhoor op 9 september 2013, in opdracht van de kamervoorzitter-onderzoeksrechter bij het Hof van beroep te ... (PV 006339/2013):

“Het is mogelijk dat dit inderdaad een gesprek is tussen mij en I. Ik ben het echter niet 100% zeker, vermits de opname niet al te duidelijk is, volgens mij.

Op uw vraag of ik mij dergelijk gesprek dan niet herinner, moet ik u het antwoord schuldig blijven.

Wat de aantijging zelf betreft, namelijk dat ik 10.000 euro zou ontvangen om B vroeger uit de gevangenis te krijgen en laat uitschijnen dat ik met dit geld de juiste mensen moet betalen, kan ik zeggen dat het hier gaat om een voorstel van I om mijn kosten en ereloon en dat ik haar maar liet praten, omdat ik wist dat ze toch nooit betaalden.”

“Ook uit dit gesprek (vervolg) wordt nogmaals duidelijk dat er afspraken worden gemaakt om die 10.000 euro aan u te overhandigen.

Kunt u bevestigen dat dit een gesprek is tussen u en I.

Wat is uw reactie daarop?

Antwoord:

Nadat ik dit tweede deel van het gesprek heb gehoord, begin ik er van overtuigd te worden dat ik hier inderdaad een gesprek heb gehad met I.

Wanneer het bedrag van 10.000 euro ter sprake komt, dan blijf ik erbij dat het hier gaat over ereloon en kosten.

Ik blijf ontkennen dat het hier gaat om omkoopgeld.

Vraag: *Wij merken op dat de inhoud van het gesprek duidelijk niet gaat over erelonen of kosten, maar dat uit verschillende passages duidelijk blijkt dat het gaat om geld dat uw cliënt u aanbiedt om hem vrij te krijgen uit de gevangenis en dat u dit voorstel nergens countert, maar verschillende keren zelf vraagt wanneer deze 10.000 euro gaat overhandigd worden, en ook verschillende keren laat uitschijnen dat u zal polsen bij de juiste mensen om aan de verzuchtingen van uw cliënt, namelijk dat hij kan vrijkomen, te voldoen.*

Wat kunt u daarop zeggen?

Antwoord:

Het gaat over mijn ereloon en kosten en ik heb I maar laten zeggen, omdat ze altijd maar beloven te betalen en er uiteindelijk niets van terecht komt.”

“Wij merken op dat hieruit nogmaals duidelijk blijkt dat u geld vraagt zagezegd om meerdere personen van de rechtbank van ... om te kopen, en dat B ook al in het verleden aan u omkoopgeld heeft overhandigd zagezegd om een gunstige rechtsgang te forceren bij de magistratuur van ....

Ook uit dit gesprek blijkt nogmaals duidelijk dat het hier niet gaat om erelonen.

Kunt u bevestigen dat dit een gesprek is tussen u en I.

Wat is uw reactie hierop?

Antwoord:

Dit is inderdaad een gesprek tussen I en mijzelf.

Toch blijf ik erbij dat het hier gaat om erelonen. Omdat ik in de vorige zaken niet of nauwelijks werd betaald door B, heb ik de schijn gegeven om op deze manier toch aan mijn geld te geraken. Zij kwamen op de proppen om magistraten om te kopen. Ik heb hen in de waan gelaten, maar zelf nooit gezegd dat het was om magistraten om te kopen.

Vraag: *Wij stellen vast dat u reeds vanaf 2010 verschillende dossiers voor B hebt gedaan, en vragen ons af waarom u eind 2011, toen deze gesprekken werden opgenomen, nog altijd B wou verdedigen als hij toch nooit betaalde?*

Antwoord:

Omdat ik van oordeel was dat ik nog geld tegoed had van B in het kader van zijn vroeger dossier, dacht ik dat ik misschien op deze manier ‘door hem in de waan te laten’ wel aan mijn geld zou geraken.”

“Vraag: Wij delen u tenslotte mee dat uit de verklaring van B tenslotte blijkt dat, toen hij op 28 september 2011 opnieuw was aangehouden voor de uitbating van de plantages in ... en ..., u via zijn echtgenote, I aan B hebt laten verstaan dat als hij wou vrijkomen er opnieuw 10.000 euro per persoon zou moeten betaald worden. Omdat B er blijkbaar genoeg van had om altijd maar te betalen, zou hij aan zijn vrouw hebben gevraagd om de gesprekken met u op te nemen, hetgeen dan ook is gebeurd. Wat is uw reactie hierop?

Antwoord:

Dit klopt niet. Ik heb u al uitgelegd dat de opgenomen gesprekken met I moeten gezien worden als een poging om op deze manier achterstallige kosten en erelonen te bekomen. Op uw vraag of ik voor deze laatste zaak uiteindelijk ereloon heb ontvangen van B, antwoord ik ontkennend.”

Als advocaat heeft Mr. X aldus voorgehouden aan een cliënt, minstens bewust “wetens en willens” ertoe bijgedragen dat magistraten kunnen worden omgekocht door advocaten.

Mr. X werd dan ook, gezien bovenvermelde inbreuk, opgeroepen in tuchtverhoor bij aangetekende brief tegen ontvangstbewijs van 14.03.2016 om gehoord te worden op het kabinet van de stafhouder op 14.04.2016 om 11.30 uur.

Op verzoek van Mr. Y, raadsman van Mr. X, werd het uur van het verhoor verplaatst naar 17.00 uur.

Tijdens het verhoor door mijn ambt op datum van 14.04.2016, in aanwezigheid van de raadsman van Mr. X, Mr. Y, heeft Mr. X zich verdedigd en overhandigde zij een “nota voor de heer stafhouder te ...”.

- A. Mr. X houdt voor dat er geen strafvervolgning tegen haar werd ingesteld, zodat er volgens Mr. X ook geen sprake is van enig delictueel handelen.

Een afwezigheid van strafvervolgning door het Openbaar Ministerie belet evenwel geen tuchtonderzoek.

Zie J. Stevens, Advocatuur, Regels & Deontologie, p. 1226: “Ondanks de strafrechtelijke vrijspraak kan de tuchtrechter beslissen dat een specifieke disciplinaire fout werd begaan”.

De tuchtvervolgning is een onafhankelijke vordering dewelke losstaat van een strafrechtelijke, dan wel burgerrechtelijke procedure, zodat de stafhouder de bevoegdheid draagt tot het instellen van een tuchtvordering.

- B. Mr. X geniet van het onschuldvermoeden waardoor ingevolge seponering haar niets kan verweten worden.

Zoals hierboven vermeld, belet de afwezigheid van een strafvordering niet de instelling van een tuchtvordering door een stafhouder.

Vanzelfsprekend geniet Mr. X op strafrechtelijk vlak het vermoeden van onschuld, doch, zoals gezegd, staan het tuchtonderzoek en de tuchtvordering hier onafhankelijk van en wordt

ook bij het instellen van de tuchtvordering rekening gehouden met het vermoeden van onschuld.

C. Het strafonderzoek lastens X is volstrekt nietig wat slaat op zowel het gebruik van de bandjes als op alles waarbij van die bandjes gebruik werd gemaakt.

Mr. X houdt voor dat het gesprek met haar cliënte, mevrouw I, in aanwezigheid van de dochter G, het strafonderzoek tegen haar volledig nietig heeft gemaakt, waarbij, volgens Mr. X en haar verdediging, geen gebruik mag worden gemaakt van de inhoud van dit opgenomen gesprek.

Mr. X verwijst hiervoor verder naar de regels van het beroepsgeheim dewelke de essentie van het advocatenberoep uitmaken.

Mr. X stelt: *“De advocaat heeft de plicht het beroepsgeheim absoluut te respecteren. Hij heeft ook recht op het respecteren van het beroepsgeheim door iedereen die bij de zaak wordt betrokken. Als iemand een cliënt bij de advocaat vergezelt, moet ook die vergezellende persoon het beroepsgeheim respecteren en mag niets openbaar worden gemaakt van wat men verneemt in de gesprekken tussen de cliënt en de advocaat.”*

Vooreerst wordt opgemerkt dat de opname gebeurde van het gesprek tussen een advocaat en cliënt door de deelnemer, minstens aanwezige tot dit gesprek, met name mevrouw G.

De drager van een beroepsgeheim is enkel de advocaat, in casu Mr. X.

De deelnemers aan het gesprek met een advocaat, de cliënte en de aanwezige dochter, zijn niet gehouden door de regels van het beroepsgeheim.

Vervolgens sluit een beroepsmisdrijf het beroepsgeheim uit.

Los van het gegeven dat Mr. X van het vermoeden van onschuld geniet en zij strafrechtelijk niet vervolgd werd, dient een hogere waarde te worden verleend, met name dat Mr. X zich niet kan verschuilen achter een beweerde schending van het beroepsgeheim, nota bene in haar ogen gepleegd door een derde, niet drager van het beroepsgeheim, om haar deontologische inbreuk, met name de indruk wekken dat magistraten omkoopbaar zijn, te verdoezelen en uit te sluiten.

Hiertoe dient het beroepsgeheim niet en dient de deontologische verplichting gewaarborgd te blijven.

Zie J. Stevens, *Advocatuur, Regels & Deontologie*, p. 866: *“De Tuchtraad van Beroep van Brussel heeft beslist dat hoewel het beroepsgeheim al wat betrekking heeft op het beroep dekt, het niet geldt voor zaken die omwille van hun onwettigheid niet enkel vreemd zijn aan het beroep, doch zelfs strijdig met de wettelijke uitoefening van het beroep; een advocaat is aldus niet gehouden tot beroepsgeheim wanneer iemand zich bij hem aanbiedt met het enkele oogmerk zijn medewerking te bekomen bij het bedrijven van een misdrijf. Het Hof te Luik oordeelde dat een brief van een advocaat aan zijn cliënt niet vertrouwelijk is, indien hij zelf het voorwerp van een misdrijf (valsheid in geschrifte) uitmaakt. Beroepsmisdrijf sluit dus beroepsgeheim uit. Dit wil zeggen dat het beroepsgeheim vervalft t.a.v. de advocaat, die verdacht wordt als dader of medeplichtige (misdrijf is geen beroepsactiviteit).”*

De nietigheid dewelke Mr. X meent te moeten invoeren omtrent de opname van het gesprek door mevrouw G geldt hier in casu niet.

Daarenboven, gezien de opname van het gesprek gebeurde door medeweten en met instemming van mevrouw I en dit dus een opname betreft van haar eigen gesprek met de advocaat, wordt hierbij artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens niet geschonden.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Cassatie, met name het arrest van 9 september 2008 (Nr. P.08.0276.N), is het geoorloofd eigen (telefoon)gesprekken op te nemen, ook al geschiedt dit zonder medeweten van de andere deelnemers, en moet enkel rekening worden gehouden met een redelijke privacyverwachting.

D. Er is geen enkele deontologische inbreuk en er werd nooit aan cliënt gesuggereerd dat er kon omgekocht worden.

Mr. X en haar verdediging stellen dat de verklaringen lastens Mr. X niet kloppen.

Zij betwist dat corruptie werd gesuggereerd en stelt formeel dat ze op geen enkele wijze een magistraat heeft benaderd of heeft omgekocht.

Uit het strafonderzoek kan niet naar rechte worden weerhouden dat inderdaad magistraten werden omgekocht.

Dit is ook niet de reden van het tuchtonderzoek.

Wel werd de indruk/de waan gelaten door Mr. X dat magistraten omkoopbaar zijn en heeft zij hieraan bewust meegewerkt.

Dit heeft Mr. X verricht teneinde op onrechtmatige wijze, ingevolge de aangekondigde betaling van 10.000 euro om een magistraat om te kopen, haar ereloon te recupereren.

E. X sprak enkel over ereloon en kosten.

Mr. X en haar verdediging benadrukken dat zij ontkend heeft dat het omkoopgeld betreft en dat het enkel betrekking had op ereloon en onkosten.

Uit de verklaringen van Mr. X blijkt onomstotelijk dat zij, met een vrij verwarrend verhaal over ereloon, dan wel een waarborgsom, minstens de indruk heeft gewekt dat magistraten omkoopbaar zijn.

Zij heeft, zoals hierboven vermeld, bekend de indruk/de waan te hebben gelaten dat magistraten omkoopbaar zijn.

F. Mr. X stelt dat zij werd verhoord zonder bijstand van een advocaat conform de Salduz-wetgeving.

Mr. X werd verhoord zonder vrijheidsberoving en had de mogelijkheid om voordien een vertrouwelijk overleg met haar advocaat te laten plaatsvinden.

Mr. X werd immers verhoord onder categorie III van de Salduz-wetgeving.

Uit haar verhoor blijkt op geen enkele wijze dat zij een opmerking/bezwaar heeft gemaakt tegen de afwezigheid van een raadsman.

Tenslotte is Mr. X juridisch geschoold en als advocaat op de hoogte van haar rechten en plichten tijdens een strafrechtelijk verhoor.

Als stafhouder meen ik dan ook dat Mr. X inbreuken gepleegd heeft op de voornoemde artikelen 456 Ger.W., 429 Ger.W. en artikel I.1.1. van de codex deontologie voor advocaten.

M.b.t. deze feiten en tuchtrechtelijke kwalificatie wordt tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek.

III. BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGING

1. Ontvankelijkheid van de tuchtvordering:

Mr. X werpt vier middelen van onontvankelijkheid van de tuchtvordering op sub III.A. a > d (1 t/m 4).

Deze middelen worden hierna onderzocht en beoordeeld. De tuchtraad stelt vast dat de middelen van onontvankelijkheid, ontwikkeld sub III.A. b en d (1 t/m 3) samenvallen zodat deze hierna samen behandeld worden:

- a) De tenlastelegging zou gebaseerd zijn op regelingen die op mr. X niet van toepassing kunnen zijn, met name art. I.1.1 van de Codex Deontologie voor advocaten.

Het is juist dat bedoelde Codex nog niet bestond op datum van de te beoordelen feiten en gedragingen en dus ten dezen ook niet kan toegepast worden.

De tuchtvordering is echter ook gesteund op art. 456 en 429 Ger. W. De tuchtraad zal de tuchtvordering dan ook uitsluitend met toepassing van deze bepalingen onderzoeken en beoordelen.

De tuchtraad verwijst naar STEVENS, J. Advocatuur, Regels en deontologie, Wolters-Kluwer 2015, 1064 en 1449: *"(...)Overigens bestaan de beginselen van de plichtenleer, die opleggen dat een intellectueel beroep met rechtschapenheid en waardigheid moet worden uitgeoefend, los van enige vermelding in een formele tekst."*

De tuchtvordering is ontvankelijk in zover gebaseerd op art. 456 en 429 Ger. W.

- b) en (d1 t/m d3) De tuchtraad stelt vast dat de middelen van onontvankelijkheid, ontwikkeld sub III.A. b en d (1 t/m 3) samenvallen en stellen dat de tuchtvordering zou gebaseerd zijn op bandopnames en processen-verbaal die als volstrekt nietig te aanzien zijn.

Vooreerst dient vastgesteld te worden, zoals mr. X ook zelf aangeeft in haar besluiten, dat over de door haar ingeroepen nietigheden door geen enkele rechtsmacht uitspraak is gedaan.

De tuchtraad dient zich hierover dus zelf uit te spreken.

De tuchtraad is van oordeel dat de bandopnames tot stand gekomen zijn zonder schending van enig grondrecht of enige wettelijke bepaling.

Ten onrechte betoogt Mr. X dat de digitale geluidsopname van een consultatie, in casu door de erbij aanwezige dochter van de cliënte, een schending van het beroepsgeheim zou uitmaken. De drager van het beroepsgeheim is immers enkel de beroepsbeoefenaar, in casu mr. X.

Verder heeft het Hof van Cassatie bij arrest dd. 09.09.2008 (Nr. P.08.0276.N) geoordeeld dat het geoorloofd is eigen (telefoon)gesprekken op te nemen, ook al geschiedt dit zonder medeweten van de andere deelnemers, voor zover rekening wordt gehouden met dier redelijke privacyverwachting. De tuchtraad is van oordeel dat de dochter van de cliënte deelnemer was aan het gesprek en dat de opname geen inbreuk uitmaakte op de redelijke privacyverwachting van mr. X, nu de consultatie een professioneel en geen privégesprek betrof (ook in die zin : noot bij Cass. 17.11.2015 –stuk 20 bundel mr. X).

De geluidsopnames zijn bijgevolg niet wederrechtelijk tot stand gekomen, en dus niet nietig. Ook de erop volgende processen-verbaal zijn niet door nietigheid aangetast.

- c) De tuchtvordering zou onontvankelijk zijn omdat ze steunt op ondervragingen uitgevoerd met schending van art. 6 par. 3c EVRM en de Salduzregels.

Mr. X werd over de feiten verhoord op 09.09.2013. Uit het proces-verbaal van verhoor blijkt dat de Salduzregels werden geëerbiedigd. Naast de vereiste standaardvermeldingen zijn volgende bijzondere verklaringen in verband met de eerbiediging van de Salduzregels opgenomen:

“Ik neem er kennis van dat ik niet ben aangehouden en dat ik bijgevolg op elk ogenblik kan gaan en staan waar ik wil.

Met het tonen van uw dienstkaart hebt u mij kennis gegeven van uw hoedanigheid. Ik heb mij hier vandaag aangeboden, ingevolge uw telefonische en schriftelijke uitnodiging. Ik heb gebruik gemaakt om een raadsman te contacteren. Ik heb contact gehad met mter. W uit ... Ik neem er akte van dat ik word verhoord in opdracht van de h. M, Kamervoorzitter-onderzoeksrechter te .... Ik ben bereid op uw vragen te antwoorden.”

Uit deze bijzondere verklaringen blijkt dat mr. X vooraf een raadsman geraadpleegd heeft en dat zij tijdens het verhoor de vrijheid had dit opnieuw te doen.

Het middel van nietigheid en onontvankelijkheid faalt bijgevolg.

d4)De verklaringen van mr. X zouden het gevolg zijn van uitlokking en daardoor zou het erop gesteunde bewijs nietig zijn:

Vooreerst is tuchtrecht geen strafrecht. De disciplinaire materie wordt volledig geregeld door het Gerechtelijk Wetboek. Het is dus geen gemilderd of ondergeschikt strafrecht en de regels van het strafrecht en de strafprocedure zijn dan ook niet van toepassing (STEVENS,J., Advocatuur, Regels en Deontologie, Wolters-Kluwer 2015, 1494).

Maar zelfs al zouden de regels van het strafrecht van toepassing zijn dan nog zou een actie van een in een onderzoek betrokken partij nooit tot enige nietigheid kunnen leiden. Mr. X kan bezwaarlijk volhouden dat er in tuchtrechtelijk opzicht sprake zou zijn van zoiets als een

ontoelaatbare politionele uitlokking, ten ware zij zou beweren dat I en B in opdracht van de tuchtrechtelijke overheid zouden gehandeld hebben.

Ook dit middel van nietigheid en onontvankelijkheid van de tuchtvordering faalt.

2. Ten gronde:

De tuchtraad treedt mr. X bij waar zij stelt geen enkel strafbaar feit te hebben gepleegd, noch ook maar de minste intentie daartoe te hebben gehad.

Tuchtrecht is echter, zoals hoger al vermeld, geen strafrecht. De vraag is niet of mr. X strafbare feiten gepleegd heeft, wel of mr. X als advocaat in haar relatie met de cliënten B-I gehandeld heeft in overeenstemming met de beroepsregels en –deontologie.

De vraag is dan ook of mr. X deontologisch correct gereageerd heeft op de door I namens haar echtgenoot gestelde vraag: “(...) *als ik nu 10.000 € geef, zou X mij daarmee vrij krijgen, om mij nu te lossen?*”

Mr. X stelt dat zij dit beschouwd heeft als een verzoek om vrij te komen op borg en dat zij ervan uitging dat die borgsom nooit zou aanvaard worden maar wanneer het geld dan toch beschikbaar was, kon dat dienen voor haar ereloon dat nog moest vereffend worden (p.4, al.2 en p.23, laatste alinea en p. 26 bovenaan van de besluiten van mr. X).

De tuchtraad kan echter niet om de vaststelling heen dat mr. X tijdens de consultatie de betaling van een bepaalde som niet alleen in verband heeft gebracht met een vrijlating op borgtocht maar ook met *“om zo weinig mogelijk straf dan eigenlijk, want ja.”*

Verder in het gesprek dringt mr. X aan op betaling in één keer en zegt zij: *“Maar ja, hoeveel is vorige keer betaald geweest? Dat zal alleszins niet minder dan dat zijn, hé, alleszins, ja ’t is niet voor één persoon, hé, ’t is voor verschillende, hé, als zij dat allemaal moeten verdelen, ik, ik weet niet hoe dat ze ... ah ja, maar zij plakken daar een bedrag op, hé, zij zeggen gij doet, zij moeten daarmee afkomen.”*

De tuchtraad is van oordeel dat mr. X minstens de indruk heeft laten bestaan dat actieve omkoping/beïnvloeding door middel van geld mogelijk was terwijl een advocaat iedere suggestie of poging in die richting onmiddellijk dient af te wijzen, gelet op de eed die hij/zij heeft afgelegd (art. 429 Ger. W.). Uit voormeld citaat blijkt ook dat mr. X het niet meer had over een borgsom want deze wordt niet betaald aan *“verschillende”* personen.

Zelfs indien mr. X zou gevolgd worden in haar verweer dat zij die waan liet bestaan in de hoop dat geld zou ter beschikking komen voor betaling van een borgsom omdat dan te kunnen gebruiken ter aanzuivering van openstaande kosten en erelonen (waarvan overigens geen bewijs wordt overgelegd), dringt de vaststelling zich op dat zulk handelen strijdig is met de plicht van rechtschapenheid, waardigheid en kiesheid (art. 456 Ger. W.). Het is niet omdat de cliënten van bedenkelijk moreel aliooi zijn, dat de advocaat zich tot dat niveau zou mogen verlagen door met een listige kunstgreep ereloonbetaling af te dwingen.

Mr. X was op het ogenblik van de feiten al een ervaren advocaat. Zij had iedere schijn van medewerking aan ongeoorloofde beïnvloeding onmiddellijk de kop moeten indrukken en afblokken.

Mr. X heeft niet gehandeld in overeenstemming met de deontologische verplichtingen. Hierdoor heeft zij zelf veroorzaakt dat haar cliënten (in de waan verkeerden dat zij) haar konden gebruiken om het normaal verloop van een strafzaak te verstoren.

De tenlastelegging is bewezen.

IV. DE SANCTIE

De tuchtraad acht de feiten ernstig. Niet alleen mr. X maar ook de advocatuur als beroepsgroep en de magistratuur zijn erdoor in opspraak gekomen. Een principiële sanctie kan daarom niet volstaan.

De tuchtraad erkent dat mr. X al zwaar gestraft werd door de mediastorm die over haar heen kwam en door het ondergane paleisverbod. De tuchtraad houdt ook rekening met haar smetteloos tuchtrechtelijk verleden.

De tuchtraad legt om al deze redenen een schorsing van drie maanden op, doch met volledig uitstel gedurende een proeftermijn van drie jaar.

OM DEZE REDENEN DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN,

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg tegensprekelijk;

Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar en ontvankelijk;

Verklaart de tenlastelegging bewezen.

Beslist dat aan mr. X een **SCHORSING** van **DRIE MAANDEN** met volledig uitstel gedurende een termijn van drie jaar wordt opgelegd.

Houdt de uitspraak over de kosten aan.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter, advocaat balie Limburg

De assessoren :

Mr. Marc Witters, advocaat balie Limburg

Mr. Dirk Loos, advocaat balie Antwerpen

Mr. Lieve BOX, advocaat balie Limburg

Mr. Dirk Wuyts, advocaat balie Antwerpen

Was aanwezig bij de behandeling:
de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat te Antwerpen

Waren aanwezig bij de uitspraak :
Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter
De secretaris Mr. Mieke De Troetsel

Aldus geweest en uitgesproken te Antwerpen op 27 oktober 2016

Mr. L Savelkoul
Voorzitter

Mr. M. Witters
Assessor

Mr. D. Loos
Assessor

Mr. L. Box
Assessor

Mr. D. Wuyts
Assessor

Mr. M. De Troetsel
Secretaris